

denne Bestemmelse nu maa anses for at være overflødig. — Efter Lagtingets Forslag var det endvidere faaledes, at Bestemmelsen om, hvorvidt Bevilling til Brændevinshandel skulde gives, skulde tages af Amtmanden, dog skulde han ikke være berettiget til at meddele Bevilling i Bygder, hvor ingen Brændevinshandel findes, naar Forstanderskabet modsatte sig det. Nu er det derimod af mig her foreslaaet, at Bevilling til saadan Handel i Reglen vil være at meddele paa de Bladser, hvor der foresindens Brændevinshandel, men derimod at nægte, hvor saadan Handel ikke forud er etableret, og at Undertagelse fra denne Regel ikke kan finde Sted fra Amtmandens Side, uden at vedkommende Kommunalforstanderskab har erklæret sig derfor. Jeg har nemlig privat faaet at vide, at den væsentligste Indvending, som Flertallet i denne Sag havde imod det sidste Forslag om denne Sag i 1884 var den, at dette gav Amtmanden Ret til egenmægtig at nægte en Bevillings Fornøjelse paa de Bladser, hvor Brændevinshandelen finder Sted. Jeg har derfor, dels fordi det stemmer bedst med mine egne Anskuelser, dels for at imødekomme det ærede Flertal og derved bedre faae Sagen gennemført, i det Forslag, jeg har stillet, foreslaaet, at Fornøjelsen af Bevillinger kun skal være tilladt at nægte for saadanne Bladseres Vedkommende, naar baade Forstanderskabet og Amtmanden er enig derom. Jeg haaber, at det høie Thing vil finde denne Forandring tilfredsstillende, og jeg haaber ogsaa, at den paa den anden Side ikke har en saa vidtrækkende Betydning, at Forslaget af den Grund vil møde Modstand fra den høitærede Justitsminister. Jeg tillader mig at forvente, at han vil kunne gaa ind paa denne Forandring i Lagtingets Forslag — og altsaa ogsaa i det Forslag, som den ærede Justitsminister sidst forelagde. Efter de gjældende Regler maa Bevilling til Udskjenkning kun meddeles, hvor Amtmanden finder, at der er særlig Trang dertil. Jeg har ment, det er rettest, at saadan Bevilling ikke skal kunne meddeles, uden at baade Forstanderskab og Amtmand ere enige om Sagen. Lagtinget har foreslaaet, at Afgiften for Brændevinshandel fra Skib skulde forhøies til 300 Kr., medens den nu kun er 120 Kr. Den høitærede Minister er ikke gaaet ind paa dette i det Forslag, han sidst forelagde. Jeg er enig med den høitærede Minister dertil; jeg mener, at Afgiften ikke bør forhøies. Jeg har derfor fastholdt Ministerens Forslag paa dette Punkt og ikke Lagtingets, og der er saa meget mindre Grund til at forhøie denne Del af Afgiften, som der ingenjinde er meddelt nogen Bevil-

ling til Handel med Brændevin fra Skib paa Færøerne, siden Loven om Brændevinshandelen traadte i Kraft. Fra Lagtinget foreligger der Forslag med Hensyn til, hvilke Rasser Boderne skulle tilfalde. Det er ikke optaget af Ministeren i Forslaget i 1884, rimeligvis af den Grund, at der allerede er Bestemmelser derom i den nuværende Lovgivning, og da Lagtinget ikke har gjort nogen Forandring dertil, er jeg enig med den høitærede Minister i, at den dertil sigtende Bestemmelse er overflødig. De Afvigelser altsaa, jeg har foreslaaet, dels fra hvad Lagtinget og dels hvad den høitærede Minister tidligere har foreslaaet, mener jeg ikke har saadan Betydning, at den høitærede Minister derfor vil modsætte sig Forslaget. Jeg haaber, at han vil tiltræde det. Hvad der især sættes Pris paa paa Færøerne, er to Ting. Den ene er, at da man har faaet trængt Brændevinet tilbage fra Bygderne til de større Handelspladser, vil man sikkre sig imod, at det igjen bliver udbredt til nogen Bygd, uden at der er virkelig Grund dertil, og det mener jeg, man gjør, naar Bevilling til Brændevinshandel omkring i Bygderne ikke kan erholdes, uden at baade Amtmand og Forstanderskab ere enige om at ville meddele den. Det Næste, man sætter Pris paa, er, at Konfiskationsstraffen ophæves for Bevillingshavernes Vedkommende. Da imidlertid Forslaget om Brændevinshandelen paa Færøerne tidligere har mødt Modstand i Folkethinget, vil jeg finde det rettest, at denne Sag bliver behandlet i et Udvalg, dels for at prøve hele Forslaget og dels for at prøve de Afvigelser, som den høitærede Minister og jeg have foreslaaet fra Lagtingets oprindelige Forslag, og jeg skal derfor, for saa vidt det høie Thing maatte tilstede, at Forslaget bliver videre fremmet, tillade mig at foreslaa Nedsættelsen af et Udvalg. Med disse Bemærkninger skal jeg paany og paa det Barmeste anbefale denne Sag til det høie Thing.

Alberti: Om Brændevinshandelen og Brændevinudskjenkningen paa Færøerne har der jo flere Gange været ført udførlige Forhandlinger her i Thinget. Det Forslag, som nu her fremkommer fra den ærede første Folkethingsmand (Schroter), synes at være meget strengt i sine Straffebestemmelser, og det synes at være meget partiff mod disse Egne paa Færøerne; men derom vil jeg, som manglende al Lokalkundskab, ikke udtale mig. Derjom nu Hensigten med Forslaget er at standse Drifskældigheden, kan man jo med Føie spørge den ærede Forslagsstiller, hvorfor han indskrænker sine